

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.587/2018/3.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Kalas Tibor előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperesek: I.rendű felperes neve
(cím)
II.rendű felperes neve
(cím)

A felperes képviselője: . Kiss Zoltán ügyvéd
(cím)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(1056 Budapest, Váci utca 62-64.)

Az alperes képviselője: jogi szakügyintéző

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:éti Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
8.K.27.474/2017/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria
- a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.K.27.474/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy egyetemlegesen
fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer)
forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 2016. október 14. napján a **Bank** Zrt. fiókjában két gyermek után 1.430.000 forint családi otthonteremtési kedvezményt igényeltek, melynek segítségével **P.** településen kívántak ingatlant

vásárolni. Felperesek kérelmét a pénzügyintézet elutasította arra hivatkozással, hogy a támogatási kérelem benyújtásakor hatályos, a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló 17/2016. (II. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm.rendelet) 14. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt feltételek hiányoznak. A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala 2017. január 19. napján kelt LT-54028-6/2016. számú határozatában a felperesek kérelmének helyt adott és megállapította, hogy felperesek, mint kérelmezők megfelelnek a családi otthonteremtési kedvezményre jogosító feltételeknek, ugyanakkor a 600.000 forint támogatás folyósításához a kérelmezőknek teljesíteniük kell a jogszabály rendelkezésén alapuló és a támogatási szerződésbe foglalt folyósítási feltételeket.

- [2] Az elsőfokú határozat ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést és annak megváltoztatását kérték arra hivatkozással, hogy két, közösen nevelt és eltartott, közös háztartásban élő, de előző házasságukból származó gyermekekre tekintettel gyermekeként 600.000-600.000 forint összegben vehetik igénybe a családi otthonteremtési kedvezményt.
- [3] Az alperes 2017. május 8. napján kelt 15.875/1/2017. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint az alperes megállapította, hogy felperesek nyilatkozatuk szerint egymással házasságot nem kötöttek, 2016. február 15. napja óta közös háztartásban élnek, élettársak. Az elsőfokú határozattal egyezően azt állapította meg, hogy felperesek a kérelem benyújtásakor rendelkeztek a támogatás igénybevételéhez szükséges összes támogatásra jogosító feltétellel. Az alperes utalt arra is, hogy a támogatási összeg megállapítása tekintetében is helyesen járt el az elsőfokú hatóság, mivel a Korm.rendelet 11. § b) pontjában foglalt összegre csak akkor lennének jogosultak, ha közös gyermekeik is lennének.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperesek keresetükben az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kérték, melyben előadták, hogy adásvételi szerződést kötöttek **P.** ... helyrajzi számú ingatlanra, ahol a korábbi - de már felbontott - házasságaikból született egy-egy gyermekükkel együtt közös háztartásban élnek. A felperesek szerint ezt a tényt az eljáró hatóságok nem vették figyelembe a Korm.rendelet 11. § b) pontjában írtakat a támogatás összegének megállapítása során. Egyik határozat sem adja indokát annak, hogy melyik gyermekekre nézve állapították meg az igénybe vehető 600.000 forintot és melyik gyermekekre nézve utasították el.
- [5] Az alperes a felperesek keresetének elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását kérte. Az alperes szerint a Korm.rendelet alapján megállapítható, hogy felperesek igénylőként egy-egy gyermekekre tekintettel lennének jogosultak a támogatás

Korm.rendelet 11. § a) pontja alapján. Élettársak együttes igénylése esetén a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdése alapján kell az igénybe vehető családok otthonteremtési kedvezményének összegét meghatározni.

Az elsőfokú ítélet

- [6] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.474/2017/6. sorszámú ítéletében a felperesek keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a Korm.rendelet 4. § (2) bekezdése szerint a családi otthonteremtési kedvezményre való jogosultság megállapítását, valamint a központi költségvetéssel való elszámolását a hitelintézet végzi. Élettársak esetében a 10. § (7) bekezdés alkalmazandó, mely a támogatási összeget meghatározza. Ennek értelmében mindkét fél esetében ki kell számolni a saját gyermeke után járó családi otthonteremtési kedvezményt, és az így kiszámított összegek közül a számukra kedvezőbb vehető igénybe. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdés utolsó mondatából következően az élettársak vonatkozásában mindkét fél esetében ki kell számolni az igényelhető támogatási összeget is, az így kiszámított összegek közül csak az egyik vehető igénybe az, amelyik számukra kedvezőbb. Jelen esetben egyik felperes esetében sem nagyobb a megállapítható kedvezmény, tekintettel arra, hogy egy-egy gyermekük van. Az elsőfokú bíróság összegzően azt állapította meg, hogy az alperes határozata nem volt jogszabálysértő, így a felperesek keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a keresetnek megfelelő ítélet hozatalát kérték, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására utasítását. A felperesek arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem felelt meg a Korm.rendelet előírásainak, illetőleg az elsőfokú bíróság a Korm.rendeletet tévesen értelmezte. Az ítélet indokolásából nem derül ki teljes körűen a megállapított tényállás és a döntés alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezés, valamint az abból levont jogi következtetés. A felperesek felülvizsgálati kérelmükben is fenntartották kereseti igényüket, mely szerint egy-egy gyermekükre tekintettel összesen 1.430.000 forint támogatásra jogosultak, másodlagosan pedig külön-külön számítva is 1.200.000 forint illeti meg őket. A felperesek sérelmezték, hogy a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdése szerint a kiszámított összegek közül csak az egyik vehető figyelembe, utalva arra, hogy valójában mindkét támogatási összeg egyforma lenne, s így „a kedvezőbb összeg” fogalma nem érvényesíthető.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [9] A Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta, melynek keretében arról foglalt állást, hogy a jogerős ítélet megsértette-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.
- [10] A felperesek mint élettársak terjesztették elő kérelmüket, korábbi házasságukból származó, közösen nevelt gyermekeikre hivatkozással. A Korm.rendelet 10. § (7) bekezdése vonatkozik erre az igénylésre. Ennek értelmében: az élettársak a családi otthonteremtési kedvezményt a velük közös háztartásban élő, nem közös gyermek után igénylik az általuk - együttes igénylők - igényelhető támogatási összeget akként kell meghatározni, hogy mindkét fél esetében ki kell számolni, hogy a saját gyermeke után milyen összegű családi otthonteremtési kedvezményre lenne jogosult. Az élettársak az így kiszámított összegek közül a számukra kedvezőbbet vehetik igénybe.
- [11] A perbeli jogvitát a Korm.rendelet fenti rendelkezésének értelmezése és alkalmazása dönti el. A Kúria a tényállásból kiemeli, hogy a felperesek a kérelmüket együttesen igénylőként terjesztették elő, feltüntetve a velük közös háztartásban élő nem közös gyermekeiket. Ez egyértelműen azt jelentette, hogy a pénzügyi intézet, illetőleg az eljáró hatóságok a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdésének alkalmazására voltak kötelesek, mely a felperesi kérelem előterjesztésének módjából egyértelműen következett. A Kúria utal arra, hogy az otthonteremtési kedvezménnyel kapcsolatos ügyekben a pénzügyi intézetnek, illetőleg a hatóságoknak az előterjesztett kérelem tartalmából kell kiindulni, s arról kell állást foglalni, hogy annak alapján a kérelmezőt megilleti-e, s ha igen, milyen összegben az otthonteremtési kedvezmény. Az a körülmény, hogy felperesek - saját megítélésük szerint - a velük közös háztartásban élő, nem közös gyermekek után adott esetben más módon is igényelhetnék volna a családi otthonteremtési kedvezményt, a hatóságok eljárását nem teszik jogszabálysértővé.
- [12] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdését, ezt ítéletének indokolásában rögzítette, s az mindenben megfelelt a jogszabály előírásainak. Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a Korm.rendelet 10. § (7) bekezdésének alkalmazásával nincs lehetőség a felperesek által hivatkozott számítási módra, tehát a kedvezmények összeadására vagy együttes figyelembevételére. A Korm.rendelet 10. § (7) bekezdése második mondatában ugyanis tételes rendelkezést tartalmaz, ami azt jelenti, hogy csak az egyik, felperesek számára kedvezőbb otthonteremtési kedvezmény vehető igénybe. A hatóságokat nem terhelte ugyanakkor az igénybe nem vehető kedvezmény vonatkozásában bármiféle „elutasítási” kötelezettség, vagy annak megállapítása, hogy a felperesek mely

gyermek után nem vehetnek igénybe otthonteremtési kedvezményt.

- [13] A Kúria azt is kiemeli, hogy a Korm.rendelet családi otthonteremtési kedvezmény mértéke esetében az élettársakra nézve külön rendelkezéseket tartalmaz, s külön szabályozza azt is, ha az élettársak közös háztartásban élők, de nem közös gyermekeik után igénylik a kedvezményt. A felperesek esetében is ezen szabály kötelező alkalmazására volt szükség, amely tekintetében az elsőfokú bíróság a jogszabálynak megfelelően állapította meg, hogy az eljáró hatóságok nem sértettek jogszabályt.
- [14] A Kúria kiemeli azt is, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg azokat a formai előírásokat sem, amelyeket felperesek a felülvizsgálati kérelmükben megjelöltek. Az ítélet teljes körű tényállást állapított meg, felhívta az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket, s azok értelmezését is rögzítette.
- [15] Az előzők alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelelt a jogszabályoknak, így az 1952. évi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az 1952. évi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [17] A pervesztes felpereseket egyetemlegesen kötelezte a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékben.
- [18] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az 1952. évi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. július 10.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Kalas Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró